

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 13. De fervore in cultu divino.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60533)

Vtere tu quoque te inter multos, aut novembet.
certè post multos. Bern.

DIES XIII.

De Fervore in Cultu Divino.

I.

NON solummodò Deum amare, ei que
servire, sed eum ardentè amare, &
ei servire, obstricti sumus. Memoria
Beneficiorum, & utilitas nostra id à no-
bis exigunt. Memoria quidem beneficio-
rum; nam Christus nos amavit, nobisque
serviit cum fervore, nulli labori pepercit,
ubi agebatur de amoris sui ardore testando.
Quid enim hunc in finem à primo ad ulti-
mum vitæ suæ momentum non egit? ad
nihil aliud intendit animum, quàm, ut a-
moris sui vehementiam testatam nobis fa-
ceret. Omnes labores suos non nisi nobis
impendit, nihil egit, nihil locutus est, ni-
hil oravit, nihil laboravit, nisi nostri cau-
sâ. Quid non passus est, ut insignem suum
in nos amoris affectû declararet? saluti no-
stræ, bona, quietem, voluptatem, gloriam,
vitam denique suam consecravit. Com-
parare eam nobis poterat minimis impen-
sis; unica sanguinis gutta; lacryma unica
suf-

November. sufficiens erat. Verum sic amoris sui excessum non satis demonstrasset. Hic ipse amor fecit, ut ad diem cruciatuum suorum avidè adspiraret. Hic, ut illius crudelitates præverteret dolore interiore, cui se immerfit; hic denique fecit, ut felicitatem suam in gravissimis tormentis inveniret; quod prævidebat ea nobis profutura, suum nobis amorem demonstratura, nostrumque promeritura. Christo nihil difficile accidit, ubi de suo erga nos amore testificando fuit actum; quantus fervor! nobis omnia difficilia accidunt, cum quid pro Christo agendum, aut ferendum est. Quanta ignavia!

II. Ut fervori studeamus, propria nobis utilitas suadet. 1. Homo, qui fervorem habet, omnia cum facilitate agit. Si Deum ferventer amamus, nihil difficile nobis videtur; at hæc res, inquis, est nimis operosa: sed ea Deo placet, quem amamus, sic facilis evadit. Qui amat, inquit S. Augustinus, non laborat; vel si laborat, laborem non sentit. Anima fervens in via salutis currit, non ambulat; imò volat, non currit. 2. Homo fervens non solum omnia cum facilitate, sed & cum delectatione facit. Unctio, quam Deus cum gratia sua in cor quodpiam effun-

fundit, jugum Domini non leve duntaxat, sed etiam, suave reddit. Hæc facit, ut delicias in ipsis inveniamus calamitatibus. 3. Si fervorem habemus, brevi tempore magnos progressus facimus. Operarii illi Evangelici, qui postremi venerant, eandem, quam primi, mercedem accepere; eorum fervore diuturnitatem supplente laboris. Denique si fervorem habeamus, multum meremur, vel proficimus, faciendo parum; si tamen parum est agere, quod ferventer agimus. Beatus Sanislaus Kostka, cujus hodie festam diem agimus, admirandum fuit fervoris exemplum. Fervor amoris, quo in Deum ferebatur, tantus fuit, ut pectus ipsius, quod cordis ardores sustinere non poterat, refrigerari necessario debuerit: idcirco etiam facile, & suaviter ambulavit in vijs sanctitatis, & juxta Spiritus sancti effatum consummatus in brevi explevit tempora multa; & licet diu non vixerit, nec, ut videtur, multum laborarit, ad eminentem sanctitatem pervenit.

III. At merces, quæ nos in Cælo manet, potentiùs adhuc animare nos debet ad fervorem: id enim, quod in præsentis est momentaneum, & leve tribulationis nostræ, supra modum in sublimitate æternæ gloriæ pondus ope-

2. Cor. 4. 17.

November.

operatur in nobis, inquit Apostolus. Et nos socordes esse possumus? nihil est, quod nos magis ad fervorē animare, & ad præstanda omnia bona, quæ possumus, adigere debeat, quàm cogitare, nullum fluere momentum, quo æternitas comparari non queat; nullum opus bonum præstari, quod non peculiari quodam æternæ gloriæ gradu compensetur. Quid magis animare nos debet ad omnia bona opera facienda, ad omnia nostra pietatis exercitia ferventer obeunda, quàm cogitare, felicitatem nostram in cælo ex æquo responsuram fervori, quo munera nostra exigemus; si cogitemus gloriæ nostræ in cælo magnitudinem, nostrumque amorem, qui nos in æternitate Beatos reddit, accommodatum in gradu amoris Dei, quem in mortis articulo attingemus; fierine potest, ut non animemur ad insignem prorsus fervorem, & desiderium quovis momento in amore Dei crescendi per continuum exercitium actuum, qui eum in nobis augere possunt?

Erubescere, quod post tot annos, quibus Deo te servire profiteris, ob defectum fervoris tam exiguos in via perfectionis progressus feceris; cum videas, Beatum Stanislaum tam ferrentem evasisse intra tam modicum tempus, ut ad tantam sanctitatem perveniret.

Sic

Sic currite, ut comprehendaris. 1. Cor. November.
9. 24.

Quidquid verò minùs est fervoris, humilitas suppleat puræ confessionis.

DIES XIV.

De Tentationibus.

I.

AD tentationem parare nos debemus, ut primùm cultui divino nos addicere statuimus. Ad id Spiritus sanctus nos hortatur: aliquoties nihil magis timendum, quàm non tentari: hoc enim non rarò signum est, nos à Deo deferi, vel à Diabolo contemni, vel ab eo considerari, ut sibi obnoxios, qui ipsius tyrannidi non ampliùs se subducturi sint. Non ampliùs ab eo impugnamur, quia ei non ampliùs resistimus. Homines sanctissimi fuère tentati; qui si tentati non fuissent, ad tam sublime sanctitatis fastigium evecti non fuissent. Christus ipse Sanctorum omnium sanctissimus tentatus fuit; cùm enim is caput nostrum esset, imbecillitarum nostrarum particeps esse, virèsque suas impertiri nobis voluit; cùm archetypon nostrum esset, exemplo suo

L

mo.